

circular 83

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

maig 1989

Institut d'Estudis Catalans

— Carme, 45-47 —

08001 Barcelona

EDITORIAL

La celebració del Seminari sobre l'Assegurança als Museus (13 març 1989) va evidenciar, una vegada més, el problema de la valoració de les peces conservades en els museus, l'art moble en general i l'art immoble per extensió. En el moment d'haver d'assegurar les obres d'art contra incendis, danys o robatoris, transport amb motiu d'exposicions temporals o per altres incidències, ens fem sempre les mateixes preguntes:

Qui pot valorar-les? Com s'han de fer les valoracions de les obres d'art o històriques? Com s'han de traduir aquestes valoracions en xifres crematístiques?

Una opinió, quasi generalitzada, és la dificultat en apreciar i posar en un mateix raser els continguts artístics i històrics d'una peça, amb les estimacions pròpies de les funcions fetes, en cada cas, dintre de l'estructura dels museus. Les discrepàncies són totals, en intentar interpretar uns valors intel·lectuals com a valors monetaris.

Quin preu té una obra d'art? No és vàlid el raonament de la firma o valor atorgat a un artista ni a una època artística. En tot moment hi ha hagut obres bones i dolentes, obres de valor universal o local; això vol dir que el context exterior de l'obra d'art té també el seu valor i influència. Sempre hem de pensar, cal considerar que són peces úniques i que no les podem reemplaçar, la seva pèrdua o destrucció comporta una minva en el patrimoni cultural.

A més, l'assegurança no cobreix el risc d'aquesta pèrdua o destrucció, màxim les despeses de la restauració dels danys soferts. Assegurar no és cap solució; el que hem d'aconseguir és sensibilitzar l'estructura legal, les autoritats de qualsevol estament o institució que s'ha de defensar el patrimoni contra qualsevol agressió, i que les assegurances no són cap mena de solució a la problemàtica de la pèrdua conscient o no del patrimoni cultural moble o immoble.